

*Oikeudellisten asioiden valiokunta
Puheenjohtaja*

3.9.2015

Czesław Adam Siekierski
Puheenjohtaja
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta
Bryssel

Asia: Lausunto seuraavan lainsäädäntöehdotuksen oikeusperustasta: ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lääkerahun valmistuksesta, markkinoille saattamisesta ja käytöstä sekä neuvoston direktiivin 90/167/ETY kumoamisesta (COM(2014/0556 – C8-0143/2014 – 2014/0255(COD))

Arvoisa puheenjohtaja

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta pyysi 11. kesäkuuta 2015 päivätyllä kirjeellä työjärjestyksen 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti oikeudellisten asioiden valiokunnalta lausuntoa edellä mainitun ehdotuksen oikeusperustan asianmukaisuudesta.

Komission asetuksen tavoitteena on säännellä lääkerahun valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä sekä kumota 26. maaliskuuta 1990 lääkkeitä sisältävien rehujen valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä koskevista vaatimuksista yhteisössä annettu direktiivi 90/167/ETY¹.

Komissio ehdottaa ehdotuksensa oikeusperustaksi SEUT-sopimuksen 43 artiklan, joka koskee yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanoa, ja SEUT-sopimuksen 168 artiklan 4 kohdan b alakohtaa, joka koskee eläinlääkintä- ja kasvinsuojelualalla hyväksyttäviä toimenpiteitä, joiden välittömänä tavoitteena on kansanterveyden suojeleminen.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan esittelijä Aguilera aikoo esittää tarkistuksen, jossa täsmennetään, että asetuksen oikeusperusta on pikemminkin SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohta kuin SEUT-sopimuksen 43 artikla kokonaisuudessaan. Hänen tarkistuksessaan asetuksen toinen oikeusperusta, nimittäin SEUT-sopimuksen

¹ EYVL L 92, 7.4.2011, s. 42–48.

168 artiklan 4 kohdan b alakohta pidettäisiin ennallaan. Tässä yhteydessä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta pyytää oikeudellisten asioiden valiokunnalta lausuntoa siitä, onko oikeusperustaa koskeva kyseinen korjaus asianmukainen.

I. Tausta

Tähän mennessä lääkerehun valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä on säännelty 26. maaliskuuta 1990 lääkkeitä sisältävien rehujen valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä koskevista vaatimuksista yhteisössä annetulla direktiivillä 90/167/ETY. Tämä direktiivi hyväksyttiin ennen sisämarkkinoiden perustamista eikä sen sisältöä ole koskaan mukautettu. Saattaessaan direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltiot ovat voineet vapaasti tulkita ja panna täytäntöön sen säännöksiä. Komission mukaan tällainen joustavuus on aiheuttanut seuraavia ongelmia: direktiivissä ei säädetä, mitä standardeja olisi sovellettava hyväksyttäessä laitoksia tai lääkerehun valmistusmenetelmiä ja pitäisikö kyseisten standardien olla teknologiaan perustuvia vai tulosperusteisia. Siinä ei myöskään vahvisteta tasalaatuisuuden kriteerejä eikä siinä säädetä mitään jäämien siirtymisestä lääkerehun valmistuserästä toiseen, lääkerehun erityisistä merkinnöistä eikä lemmikkieläimille tarkoitettua lääkerehua. Lisäksi jää epäselväksi, saako rehutehdas valmistaa lääkerehua ennen kuin eläinlääkemääräys on annettu, minkä vuoksi jäsenvaltiot ovat tulkinneet direktiiviä toisistaan poikkeavin tavoin. Lisäksi tällä hetkellä voimassa oleva lainsäädäntö lisää komission mielestä täytäntöönpanon epävarmuutta ja epäjohtomukaisuutta jäsenvaltioiden välillä ja luo eriarvoiset toimintaolosuhteet sisämarkkinoiden toimijoille.

Ehdotuksen tarkoituksena on päivittää lääkerehua koskevaa nykyistä lainsäädäntöä kumoamalla direktiivi 90/167/ETY ja samanaikaisesti yhdenmukaistaa korkealla turvallisuustasolla lääkerehun ja väliainetuotteiden valmistus, markkinoille saattaminen ja käyttö Euroopan unionissa. Annettava asetus mahdollistaa lääkerehun ennakoivan tuotannon ja rahti- ja tilasekoittamisen ja asettaa niille toiminnan edellytykset. Ehdotusluonnoksen säännöksiin sisältyvät tiloilla käyttämättä jääneen lääkerehun hävittämistä koskevat toimenpiteet. Eläinlääkkeiden jäämien siirtymiselle rehussa asetetaan EU:n laajuiset raja-arvot, joita olisi mukautettava eläimille ja ihmisille aiheutuvan riskin arvioinnin perusteella ottaen huomioon erityyppiset vaikuttavat aineet.

II. Asiaa koskevat perussopimuksen artiklat

Tämän ehdotuksen oikeusperustat ovat SEUT-sopimuksen 43 artikla ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohta.

SEUT-sopimuksen 43 artikla kuuluu seuraavasti (2 kohdan alleviivaus lisätty):

43 artikla (aiempi EY-sopimuksen 37 artikla)

1. Komissio tekee ehdotuksia yhteisen maatalouspolitiikan suunnittelemisesta, sen toteuttamisesta ja kansallisten järjestelyjen korvaamisesta jollakin 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla järjestelmällä sekä tässä osastossa erityisesti mainittujen toimenpiteiden toteuttamisesta.

Näissä ehdotuksissa on otettava huomioon tässä osastossa mainittujen maatalousasioiden keskinäinen riippuvuus.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisestä maatalouden markkinajärjestelystä sekä muista yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä.

3. Neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen sekä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet.

4. Kansalliset markkinajärjestelyt voidaan korvata 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla yhteisellä järjestelyllä 1 kohdassa määrättyin edellytyksin, jos:

(a) yhteinen järjestely antaa niille korvaamista vastustaville jäsenvaltioille, joilla on kansallinen järjestely kyseistä tuotantoa varten, yhtäläiset takeet niiden tuottajien työllisyydestä ja elintasosta, joita asia koskee; tällöin otetaan huomioon mahdollisen mukauttamisen ja tarpeellisen erikoistumisen aikataulu;

(b) tämä järjestely takaa kaupankäynnille unionissa vastaavat edellytykset kuin kansallisilla markkinoilla.

5. Jos joitakin raaka-aineita varten muodostetaan yhteinen järjestely ennen kuin on olemassa yhteinen järjestely vastaavia jalostettuja tuotteita varten, näitä raaka-aineita voidaan tuoda unionin ulkopuolelta, jos niitä käytetään jalostettuihin tuotteisiin, jotka on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

SEUT-sopimuksen **40 artiklan 1 kohdan** mukaisesti toteutetaan yhteinen maatalouden markkinajärjestely ”39 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi”.

SEUT-sopimuksen 39 artikla kuuluu seuraavasti:

39 artikla

(aiempi EY-sopimuksen 33 artikla)

1. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on:

(a) lisätä maatalouden tuottavuutta edistämällä teknistä kehitystä sekä varmistamalla, että maataloustuotantoa kehitetään järkiperäisesti ja että tuotannon tekijöitä, varsinkin työvoimaa, hyödynnetään parhaalla mahdollisella tavalla;

(b) taata näin maatalousväestölle kohtuullinen elintaso erityisesti lisäämällä maataloudessa työskentelevien henkeä kohti laskettuja tuloja;

(c) vakauttaa markkinat;

(d) varmistaa tarvikkeiden saatavuus;

(e) taata kohtuulliset kuluttajahinnat.

2. Yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen mahdollisia erityismenetelmiä suunniteltaessa otetaan huomioon:

(a) maatalouselinkeinon erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä eri maatalousalueiden välisistä rakenteellisista eroista ja luonnonolojen eroista;

(b) tarve toteuttaa aiheelliset mukautukset asteittain;

(c) se, että maatalous on jäsenvaltioissa tuotannonala, joka liittyy läheisesti talouteen kokonaisuudessaan.

168 artiklan 4 kohta kuuluu seuraavasti:

168 artiklan 4 kohdan b alakohta
(aiempi EY-sopimuksen 152 artikla)

(...)

4. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 5 kohdassa ja 6 artiklan a alakohdassa määrätään, ja noudattaen 4 artiklan 2 kohdan k alakohdan määräyksiä, Euroopan parlamentti ja neuvosto myötävaikuttavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen sekä talous- ja sosiaalikomiteaa ja alueiden komiteaa kuultuaan tässä artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseen toteuttamalla seuraavia toimenpiteitä, joilla voidaan puuttua yhteisiin turvallisuuskysymyksiin:

(...)

(b) eläinlääkintä- ja kasvinsuojelualalla toimenpiteitä, joiden välittömänä tarkoituksena on kansanterveyden suojeleminen;

(...)

III. Oikeusperustaa koskeva oikeuskäytäntö

Oikeusperustan valinta on tärkeää, koska unionin perustana on jaetun toimivallan periaate ja sen toimielimet voivat toimia vain tavalla, joka on perussopimuksessa niille annettu valtuutuksen mukainen¹.

Tietyt oikeusperustojen valintaan vaikuttavat periaatteet ovat peräisin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä. Koska oikeusperustalla ensinnäkin on merkitystä aineellisoikeudellisen toimivallan ja menettelyn kannalta, asianmukaisen oikeusperustan valinnalla on perustuslaillista merkitystä². Toiseksi EU:n toimen oikeusperustan valinnan on perustuttava

¹ Lausunto 2/00, *Cartagenan pöytäkirja*, Kok. 2001, I-09713, 3 kohta; lausunto 1/08 on the *Palvelukaupan yleissopimus*, Kok. 2009, I-01255, 110 kohta.

² Lausunto 2/00, *Cartagenan pöytäkirja*, Kok. 2001, I-09713, 5 kohta. Asia C-370/07, *komissio v. neuvosto*, Kok. 2009, I-08917, 46-49 kohta; Lausunto 1/08, *Palvelukaupan yleissopimus*, Kok. 2009, I-01255, 110 kohta.

objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena. Näihin seikkoihin kuuluvat muun muassa toimenpiteen tavoite ja sen sisältö¹. Toimielimen toivomuksella saada osallistua tiiviimmin tietyn toimen antamiseen, toimen soveltamisalalla muuta tarkoitusta varten tehdyllä työllä tai toimen antamisen asiayhteydellä ei ole merkitystä².

Virheellisen oikeusperustan valinta voi näin ollen olla peruste kyseisen toimen kumoamiselle³.

Tapauksissa, joissa on useampi oikeusperusta, on otettava huomioon, että jos ehdotetun toimenpiteen tarkastelusta ilmenee, että säädöksellä on kaksi tarkoitusta tai että siinä on kahdenlaisia tekijöitä, ja jos toinen näistä on yksilöitävissä toimen pääasialliseksi tai määrääväksi tarkoitukseksi tai tekijäksi, kun taas toinen on ainoastaan liitännäinen, on käytettävä yhtä oikeusperustaa, toisin sanoen sitä, jota toimen pääasiallinen tai määräävä tarkoitus tai tekijä edellyttää⁴. Toisaalta, jos säädöksellä on useita samanaikaisia tavoitteita tai se koostuu erottamattomasti yhteen kuuluvista osista, joista yksikään ei ole toissijainen tai välillinen toisiin verrattuna, säädöksen on perustuttava asiaa koskeviin perussopimuksen määräyksiin⁵.

Kahden oikeusperustan käyttäminen ei ole mahdollista, jos näiden oikeudellisten perustojen osalta määrätyt menettelyt ovat keskenään yhteensopimattomia ja/tai jos oikeusperustojen kumuloituminen voi loukata parlamentin oikeuksia⁶.

IV. Asetusehdotuksen tarkoitus ja sisältö

Ehdotetun asetuksen soveltamisala kattaa lääkerehun valmistuksen, markkinoille saattamisen ja käytön elintarviketuotantoeläimille ja lemmikkieläimille unionissa⁷. Johdanto-osan 2 kohdassa todetaan, että ”kotieläintuotannolla on erittäin tärkeä asema unionin maataloudessa. Lääkerehua koskevilla säännöillä on merkittävä vaikutus eläintenpitoon ja eläinten kasvattamiseen, muut kuin elintarviketuotantoeläimet mukaan luettuina, sekä eläinperäisten tuotteiden tuotantoon.”

Jos asetus hyväksytään, sillä kumotaan neuvoston direktiivi 90/167/ETY. Ehdotuksen johdanto-osan 4 kappaleessa täsmennetään, että ”direktiivin 90/167/ETY soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että sisämarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi olisi toteutettava lisätoimenpiteitä ja selkeästi annettava ja parannettava mahdollisuuksia hoitaa lääkerehulla

¹ Asia C-411/06, *komissio v. parlamentti ja neuvosto*, Kok. 2009, I-7585, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia C-130/10 *parlamentti v. neuvosto*, Kok. 2012, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

² Asia C-269/97, *komissio v. neuvosto*, Kok. 2000, I-2257, 44 kohta.

³ Lausunto 2/00, *Cartagenan pöytäkirja*, Kok. 2001, I-9713, 5 kohta.

⁴ Asia C-42/97, *parlamentti v. neuvosto*, Kok. 1999, s. I-868, 39-40 kohta. Asia C-36/98, *komissio v. neuvosto*, Kok. 2001, I-779, 59 kohta. Asia C-211/01, *komissio v. neuvosto*, Kok. 2003, I-8913, 39 kohta.

⁵ Asia C-165/87, *komissio v. neuvosto*, Kok. 1988, 5545, 11 kohta. Asia C-178/03, *komissio v. Euroopan parlamentti ja neuvosto*, Kok. 2006, s. I-107, 43-56 kohta.

⁶ Asia C-178/03, *komissio v. Euroopan parlamentti ja neuvosto*, Kok. 2006, s. I-107, 57 kohta. Yhdistetyt asiat C-164/97 ja C-165/97, *Euroopan parlamentti v. neuvosto*, Kok. 1999, I-1139, 14 kohta. Asia C-300/89, *komissio v. neuvosto* (titaanioksidi), Kok. 1991, I-2867, 17-25 kohta. Asia C-338/01, *komissio v. neuvosto*, Kok. 2004, I-4829, (välittömien verojen kantaminen), 57 kohta.

⁷ Asetusta ei sovelleta lääkerehun lääkeainesosana käytettäviin eläinlääkkeisiin, koska niihin sovelletaan eläinlääkkeitä koskevaa erityislainsäädäntöä.

muita kuin elintarviketuotantoeläimiä.”

Tässä yhteydessä ehdotuksen perusteluissa todetaan, että ”lääkerehua koskevien sääntöjen tarkistamisen tavoitteena on yhdenmukaistaa EU:ssa korkean turvallisuustason mukainen lääkerahun ja väli tuotteiden valmistus, kaupan pito ja käyttö sekä ottaa huomioon alan tekninen kehitys”, ja lisäksi korostetaan, että ”voimassa oleva lainsäädäntö todennäköisesti lisää jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimien eroavaisuuksia”. Tästä syystä ammattimaisten toimijoiden toimintaedellytykset sisämarkkinoilla eivät ole tasavertaiset. On tarpeen yhdenmukaistaa lainsäädännön täytäntöönpanoa, vähentää taloudellista ja hallinnollista rasitetta ja edistää innovointia.

Johdanto-osan 24 kappaleessa, jossa ensisijaisesti käsitellään toissijaisuutta ja suhteellisuutta koskevia kysymyksiä, luetellaan lyhyesti asetuksen tavoitteet, joita ovat ”ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistaminen, riittävien tietojen antaminen käyttäjille ja sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan lujittaminen [...]”.

Asetusehdotuksessa vahvistetaan säännöt lääkerahun valmistusta, koostumusta, markkinoille saattamista ja käyttöä varten. Lisäksi sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 183/2005¹ säädetyjä yleisiä valmistusvaatimuksia. Asetusehdotuksen 4 artiklassa asetetaan lääkerahun alalla toimiville liiketoiminnan harjoittajille velvoite, joka koskee vaara-analyysin ja kriittisten valvontapisteiden järjestelmään perustuvien pysyvien kirjallisten menettelyjen käyttöönottoa, täytäntöönpanoa ja ylläpitoa. Lisäksi 5 artiklan mukaisesti lääkerehua saa valmistaa ainoastaan eläinlääkelainsäädännön mukaisesti hyväksytyistä eläinlääkkeistä².

Ehdotuksessa vahvistetaan myös säännöt eläinlääkkeen lisäämiseksi tasaisesti rehuun ja vaatimukset, jotta vältetään eläinlääkkeiden vaikuttavien aineiden jäämien siirtyminen muuhun kuin kohderehuun. Se sisältää myös lääkerahun ennakoidua tuotantoa, merkintöjä ja pakkaamista koskevat säännöt. Ehdotuksen 12–14 artikloilla säännellään rehualan toimijoiden hyväksymistä ja vahvistetaan säännöt, joita kyseisten toimijoiden on noudatettava lääkerahun valmistamisessa.

Asetusehdotuksen 15–17 artiklassa vahvistetaan myös erityiset säännöt, jotka koskevat eläinlääkemääräystä ja sen voimassaoloa, mikrobilääkkeitä sisältävän lääkerahun käyttöä elintarviketuotantoeläimillä sekä eläinten hoidon edellyttämiä lääkerhumääriä. Lääkerahun valmistajien, jakelijoiden ja käyttäjien on pidettävä päivittäin kirjaa lääkerehuista, jotta ne ovat tehokkaasti jäljitettävissä. Kansallisella menettelyllä hyväksytyjen eläinlääkkeiden osalta asetuksessa vahvistetaan unionin sisäistä lääkerahun kauppaa koskevat säännöt, jotta vältetään kilpailun vääristyminen.

Ehdotuksessa määrätään lisäksi valtioille velvoite vahvistaa tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävät seuraamukset ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, rehuhygieniää koskevista vaatimuksista (EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1–22).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1–66).

V. Asianmukaisen oikeusperustan määrittäminen

Koska ehdotuksen tavoitteella ja sisällöllä pyritään yhdenmukaistamaan asetuksen avulla yleensä suurten eläinryhmien eläintautien hoitoon tarkoitetun lääkerahun valmistus, markkinoille saattaminen ja käyttö, jotta varmistetaan ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoinen suoja, annetaan riittävät tiedot käyttäjille ja vahvistetaan sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa maatalouden alalla, SEUT-sopimuksen 43 artikla ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohta muodostavat asianmukaisen oikeusperustan asetukselle.

SEUT-sopimuksen 43 artiklan osalta on mielekästä todeta, että Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti tämä artikla on asianmukainen oikeudellinen perusta kaikille sääntelyille, jotka koskevat perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä ja joilla edistetään yhden tai useamman perustamissopimuksen 39 artiklassa mainitun yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteen toteutumista. Kun tässä yhteydessä myös vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan säädös on olennainen tekijä maatalouden tuottavuuden lisäämisessä (perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdan a alakohdassa oleva tavoite), se täytyy antaa perustamissopimuksen 43 artiklan perusteella silloin, kun siitä huolimatta, että sitä sovelletaan pääasiallisesti liitteeseen I kuuluviin tuotteisiin, se koskee kuitenkin liitännäisesti tiettyjä liitteeseen kuulumattomia tuotteita¹.

Ehdotetulla asetuksella pyritään edistämään SEUT-sopimuksen 39 artiklan mukaisia yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita erityisesti a) lisäämällä maatalouden tuottavuutta edistämällä teknistä kehitystä ja varmistamalla maataloustuotannon järkevän kehityksen ja tuotannontekijän, varsinkin työvoiman, optimaalisen käytön, b) takaamalla näin maatalousväestölle kohtuullisen elintason erityisesti lisäämällä maataloudessa työskentelevien henkeä kohti laskettuja tuloja, c) vakauttamalla markkinat, d) varmistamalla elintarvikkeiden saatavuuden ja e) varmistamalla, että elintarvikkeita tarjotaan kuluttajille kohtuullisin hinnoin.

SEUT-sopimuksen 43 artiklassa on viisi kohtaa, joista kaksi ovat oikeusperusta. Kyseisen artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto säätävät tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisestä maatalouden markkinajärjestelystä sekä muista yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden

¹ Asia C-180/96 *Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan yhteisöt*, Kok. 1998, I-02265 oikeuskäytäntöviittauksineen. Asia C-11/88 *Komissio v. neuvosto (Haitalliset aineet ja tuotteet eläinten ruokinnassa – oikeusperusta)* Kok. 1989, 3799, 15 kohta (julkaistu lyhennelmänä), jossa todetaan seuraavaa: ”Perustamissopimuksen 43 artikla on asianmukainen oikeudellinen perusta kaikille sääntelyille, jotka koskevat perustamissopimuksen liitteessä II lueteltujen maataloustuotteiden tuotantoa ja kaupan pitämistä ja joilla edistetään yhden tai useamman perustamissopimuksen 39 artiklassa mainitun yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteen toteutumista. Vaikka kyseisillä sääntelyillä pyrittäisiin samanaikaisesti sekä maatalouspolitiikan tavoitteisiin että muihin tavoitteisiin, joihin erityisten asiaa koskevien määräysten puuttuessa pyritään perustamissopimuksen 100 artiklan perusteella, niihin saattaa sisältyä kansallisen lainsäädännön määräysten yhdenmukaistamista jälkimmäisten osalta ilman, että on tarpeen turvautua 100 artiklaan. Ottaen huomioon ensisijaisuuden, joka perustamissopimuksen 38 artiklan 2 kohdassa annetaan maatalousalan erityisille määräyksille sisämarkkinoiden perustamiseen liittyvien yleisten määräysten sijaan 100 artiklaan ei voida vedota 43 artiklan soveltamisalan rajoittamiseksi (katso 23. helmikuuta 1988 annetut tuomiot asioissa 68/86 ja 131/86 *Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto* Kok. 1988, 855 ja 905). Vaikka haitallisista aineista ja tuotteista eläinten ruokinnassa annetun direktiivin 74/63 muuttamisesta annetussa direktiivissä 87/519 voidaan viitata tiettyihin liitteessä II mainitsemattomiin tuotteisiin, sitä sovelletaan olennaisesti tässä liitteessä oleviin tuotteisiin. Lisäksi se on olennainen tekijä maatalouden tuottavuuden lisäämisessä, mikä todetaan perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdan a alakohdassa.”

toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä. Artiklan 3 kohdassa puolestaan valtuutetaan neuvosto hyväksymään komission ehdotuksesta hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen sekä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet.

Ehdotetun asetuksen sisällön perusteella on ilmeistä, että siihen ei sisälly mitään SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaan liittyvää ja että tämä kohta on siksi epäolennainen ehdotuksen kannalta. SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohta kattaa kaikki ehdotukseen sisältyvät yhteisen maatalouspolitiikan näkökohdat. Siksi olisi asianmukaista tehdä korjaus oikeusperustaan, jotta se rajoitetaan SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaiseksi. Parlamentin oikeudellinen yksikkö päätyi myös tähän johtopäätökseen¹.

SEUT-sopimuksen 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan osalta asetusehdotuksen johdanto-osan kappaleiden ja sisällön perusteella on selvää, että sillä pyritään myös suojelemaan kansanterveyttä hyväksymällä toimenpiteitä eläinlääkintä- ja kasvinsuojelualalla. Asetusehdotuksen tarkoituksena on säännellä sellaisten lääkerehujen markkinoille saattamista ja käyttöä, joita voidaan tuottaa ainoastaan luvanvaraisista eläinlääkintätuotteista ja joiden yhteensopivuus olisi varmistettava tuotteen turvallisuuden ja tehokkuuden vuoksi.

Edellä mainittuja oikeusperustoja koskevan oikeuskäytännön mukaisesti kahden oikeusperustan käyttäminen on mahdollista vain, jos voidaan osoittaa, että toimenpiteellä on useita samanaikaisia tavoitteita tai se koostuu erottamattomasti yhteen kuuluvista osista, joista yksikään ei ole toissijainen tai välillinen toisiin verrattuna. Näin näyttää olevan tämän ehdotuksen tapauksessa. Itse asiassa voidaan päätellä, että ehdotuksella on kaksi pääasiallista toisiinsa kiinteästi liittyvää tavoitetta, nimittäin korkeatasoisen ihmisten ja eläinten terveyden suojelun varmistaminen ja sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan edistäminen, joista kumpikaan ei vaikuta olevan ensisijainen toiseen verrattuna.

Lisäksi kummassakin määrätään tavallisesta lainsäätämisyjärjestyksestä, joten yhteensopimattomuutta kummankaan oikeusperustan välillä ei ole.

VI. Päätelmä ja suositukset

Oikeudellisten asioiden valiokunta päätti 13. heinäkuuta 2015 pitämässään kokouksessa äänin 21 vuodesta ja 2 vastaan², että SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohta ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohta muodostavat asianmukaiset oikeusperustat ehdotukselle, ja suosittelee sen vuoksi maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle, että se muuttaa viittauksen SEUT-sopimuksen 43 artiklaan ja rajoittaa sen kyseisen artiklan 2 kohtaan.

¹ Katso oikeudellisen yksikön 19. kesäkuuta 2015 laatima muistio.

² Lopullisessa äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Pavel Svoboda (puheenjohtaja), Jean-Marie Cavada (varapuheenjohtaja), Axel Voss (varapuheenjohtaja), Mady Delvaux (varapuheenjohtaja), Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Kostas Chrysogonos, Angel Dzhambazki, Rosa Estaràs Ferragut, Evelyne Gebhardt, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, Virginie Rozière, József Szájer, Tadeusz Zwiefka, Ángela Vallina (Jiří Maštálek sijaisena työjärjestyksen 200 artiklan 2 kohdan mukaisesti), Bogdan Brunon Wenta (Therese Comodini Cachian sijaisena työjärjestyksen 200 artiklan 2 kohdan mukaisesti).

Kunnioittavasti

Pavel Svoboda